

folkekirkeens forhold, men ikke mindst set i lyset af, at vi jo ved, at der inden så forfærdelig længe skal være folketingsvalg, er det selvfølgelig passende, at også folkekirkeens forhold indgår i diskussionen forud for valget.

Grundlovens § 4 er det givne grundlag for den kirkelige ordning i Danmark. Man kan diskutere, om den skal ændres og i så fald hvorledes, men det er jo en sag, der hører hjemme i en forfatningskommission. Jeg har selv gjort mig forestillinger om, hvordan § 4 kunne udformes anderledes, men for mig at se er det sådan set ikke temaet i dag. Temaet i dag er: Hvordan skal vi på det givne grundlag, som grundlovens § 4 er, indrette os med folkekirken?

Forespørgslen er anmeldt den 6. oktober, og den 23. oktober skete der noget i dansk kirkepolitik ret enestående. På initiativ af Landsforeningen af danske menighedsrådsmedlemmer vedtoges der på Nyborg Strand en opfordring til et udredningsarbejde, og både jeg selv og mit parti vil helhjertet støtte dette ønske, som også fik tilslutning fra biskopper, provster og Præsteforeningen. Men hvorfor ønsker man dette udredningsarbejde? Formanden, hr. Ejvind Sørensen motiverede det bl.a. med, og jeg citerer:

»Vi ønsker at bevare forbindelsen mellem kirke og stat, men for at bevare forbindelsen har vi behov for at justere grænsefladerne imellem, hvad der er statens rolle, og hvad der er kirkens rolle. Altså ikke nogen adskillelse, men et lidt friere og først og fremmest et mere afklaret og mere velbeskrevet forhold mellem kirken og staten.«

Hr. Jesper Langballe var så, synes jeg, uelsk værdig at sige, at når vi i mit og andre partier og altså også menighedsrådsmedlemmer interesser os for ændringer af den folkekirkelige ordning, er det af hensyn til muslimerne. Nej, det er af hensyn til folkekirken, og jeg synes, det er temmelig uforskammet at antyde, at Landsforeningen af danske menighedsrådsmedlemmer ønsker sig et analysearbejde af denne art ud fra noget andet synspunkt end et ønske om at arbejde til fordel for folkekirken.

Men hvorfor er der egentlig blevet denne diskussion? Hvordan kan det være, at der pludselig på dette tidspunkt i vores historie bliver en bred enighed i kirkelige kredse om, at man gerne vil se på grænsefladerne mellem stat og kirke? Det skyldes en lang række forhold. Det skyldes ansættelsesstop og skattestop, og jeg tror også, det skyldes den diskussion, der var om salmebogen. Der er en række sager, hvor der er op-

stået tvivl og diskussion om grænsen mellem staten og kirken, derfor er diskussionen opstået, og i stedet for at klandre andre andres motiver synes jeg, hr. Langballe burde give sig tid til lidt selvransagelse: Hvorfor kan det egentlig være, det er kommet dertil?

Jeg kan såmænd godt give min del af svaret: I store dele af de kirkelige kredse er der ikke nogen særlig tillid til det herskende flertal her i Folketinget, når det drejer sig om kirkepolitikken.

I Det Radikale Venstre har vi vedtaget, at vi selv vil sætte os for at udarbejde et forslag, nogle retningslinjer for, hvordan en kirkeforfatning kunne se ud. Vi ønsker at sætte fokus på grundlovens § 66, for vi mener, tiden er kommet til, at man – som det jo også var meningen, da grundloven blev givet i 1849 – udarbejder en forfatning for folkekirken med henblik på, at folkekirken skal have bedre muligheder for at styre sine egne indre anliggender. Det skal være sigtet, og jeg synes, at tiden nu er inde til, at man begynder at tage det, står i grundlovens § 66, alvorligt.

Da grundloven blev udarbejdet i 1848-49, stod der i bemærkningerne til § 66, at den ved lov fastsatte kirkeforfatning skulle bestemme formerne og grænserne for den medvirken, kirkesamfundet selv bør have ved sammes bestyrelse. Jeg kan gøre lige netop de ord til mine, og de er udgangspunktet for Det Radikale Venstres ønske om at give folkekirken større mulighed for at styre sine egne indre anliggender.

Kl. 11.30

#### **Formanden:**

Der er en kort bemærkning til hr. Niels Helveg Petersen fra hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

#### **Søren Krarup (DF):**

Hr. Niels Helveg Petersen og jeg har jo fra tid til anden i den sidste menneskealder diskuteret forskellige ting, og vi har også diskuteret folkekirken. Hr. Niels Helveg Petersen står som, om man så må sige, the grand old man i Det Radikale Venstre, og jeg vil godt netop på den baggrund spørge, om han ikke selv er opmærksom på, at han betegner et brud med Det Radikale Venstres kirkepolitik.

Jeg husker min gamle far, der i 1930'erne netop ville stemme radikalt for at støtte en kirkepolitik, der havde Jørgen Jørgensen som talsmand. Når jeg nu hører hr. Niels Helveg Petersen bruge ordet kirken og tale om kirkens indre anlig-